

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Ημιτελής του Σούμπερτ

31.01.2020 20:30
Αίθουσα Τελετών Α.Π.Θ.

Διεύθυνση Ορχήστρας
Philippe Forget

Πιάνο
Μαριλένα Λιακοπούλου

Διευθύντρια Κ.Ο.Θ.: **Ζωή Τσόκανου**
Αν. Διοικητική Διευθύντρια: **Χρυσή Γκαρίππ**

**ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.**
Πρόεδρος: **Στάθης Γεωργιάδης**
Αντιπρόεδρος: **Αντώνης Κωνσταντινίδης**
Μέλη
Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Χαράλαμπος Χειμαριός

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μαρία Νιμπί (Γραμματεία), **Μίνα Παπακωνσταντίνου** (Συνεργάτιδα Διεύθυνσης), **Φίλιππος Χατζησίμου** (Υλοποίηση καλλιτεχνικού προγραμματισμού), **Νίκος Κυριακού** (Προβολή & Επικοινωνία), **Όλγα Αϊλαρούδη** (Γραμματεία), **Θεοδώρα Καραμανίδου** (Μουσική Βιβλιοθήκη- Αρχείο), **Μανώλης Αδάμος**, **Έφη Τερζή** (Λογιστήριο), **Έλενα Παράσχου** (Ταμείο), **Πέτρος Γιάντσης**, **Γιώργος Νιμπής** (Φροντιστές), **Νικηφόρος Κάκογλου** (Κλητήρας)
Εξωτερικοί συνεργάτες:
Γεωργία Καραντώνη (Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις), **Αγγελική Κουρουκλίδου** (Υλοποίηση καλλιτεχνικού προγραμματισμού)

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα
Νίκος Κυριακού

Σχεδιασμός εντύπου
Fast Forward

Εκτύπωση
ΑΡΙΑ

www.tssso.gr

Απαγορεύεται η φωτογράφιση
και η βιντεοσκόπηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Η είσοδος στη συναυλία
επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.

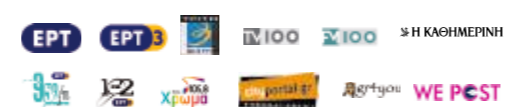
Ακούτε κάθε Τρίτη **18:00-18:30** την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον **Θανάση Γωγάδη**,
από τον **9,58 fm** και το **Γ' Πρόγραμμα**

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΣΕΝΙΑΣ

THE LUXURY HOTELS
MEDITERRANEAN PALACE

THE LUXURY HOTELS
GRAND HOTEL PALACE

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η Ημιτελής του Σούμπερτ

31.01.2020 20:30
Αίθουσα Τελετών Α.Π.Θ.

Διεύθυνση Ορχήστρας
Philippe Forget

Πιάνο
Μαριλένα Λιακοπούλου

Πρόγραμμα:

Αιμίλιος Ριάδης (1885-1935): Επίκληση στην Ειρήνη 7'
Α' εκτέλεση ΚΟΘ
Φραντς Σούμπερτ (1797-1828): Συμφωνία αρ.8 σε σι ελάσσονα, 25'
D.759 ('Ημιτελής')

Διάλειμμα

Καμίλ Σαιν-Σανς (1835-1921): Dance bacchanale από την όπερα
'Σαμψών και Δαλιδά' 8'
Καμίλ Σαιν-Σανς (1835-1921): Κοντσέρτο για πιάνο αρ.5, σε φα μείζονα, 29'
123έργο 103 ('Αιγυπτιακό')

Αιμίλιος Ριάδης (1885-1935):

Επίκληση στην Ειρήνη

Ο Αιμίλιος Ριάδης είναι ένας από τους επιφανέστερους εκπροσώπους της Ελληνικής Εθνικής Σχολής. Ο δημιουργός αυτής της σχολής, Μανώλης Καλομοίρης, τον ονόμασε “*Έλληνα Σούμπερτ*”, ενώ ο γνωστός μουσικολόγος και μουσικοκριτικός Γιώργος Λεωτσάκος υπερθεμάτισε χαρακτηρίζοντας τον πρωτοπόρο Θεσσαλονικιο συνθέτη ως ‘*ο Σούμπερτ, ο Βολφ και ο Μουσόργκκι μαζί της ελληνικής μουσικής*’.

Η μουσική παράδοση της χώρας μας είναι ο θεμέλιος λίθος της γραφής του Ριάδη, που χρησιμοποιεί ευρέως στοιχεία από την αρχαία ελληνική μουσική, τους βυζαντινούς ύμνους και τα λαϊκά τραγούδια. Ο τελειομανής Ριάδης δύσκολα ικανοποιούνταν και διόρθωνε συνεχώς τα έργα του, ακόμη και μετά τη δημοσίευση, με αποτέλεσμα να μην είναι ξεκάθαρο το πότε ή ακόμη και το αν ολοκλήρωσε κάποια από αυτά. Σε άλλες περιπτώσεις παρατούσε συνθέσεις του, αν διαπίστωνε το παραμικρό ψεγάδι πάνω τους.

Μία περίπτωση ημιτελούς σύνθεσης του Ριάδη είναι και το έργο ‘Επίκληση στην Ειρήνη’, από το οποίο ολοκληρώθηκαν τα δύο από τα αρχικώς σχεδιαζόμενα τρία μέρη, γιατί δεν μπορούσε ο δημιουργός του να καταλήξει στο επιθυμητό φινάλε. Το έργο συμπυκνώνει τα βασικά γνωρίσματα της γραφής του Ριάδη, όπως την αφομοίωση παραδοσιακών στοιχείων μέσα σε δυτικότερες φόρμες και τη χαρακτηριστική, των ύστερων κυρίως έργων του, χρήση ανατολίτικων αρμονικών μορφών και ποικιλμάτων, ενώ έχει και γαλλικές επιρροές από τη λεγόμενη ‘παρισινή’ του περίοδο και ιδιαίτερα από το *ίνδαλμά του*, τον Ραβέλ.

Πιθανή ημερομηνία συγγραφής του έργου είναι το 1925. Χειρόγραφο του έργου υπάρχει στο ‘Αρχείο Αιμιλίου Ριάδη’ της Μεγάλης Μουσικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος ‘Λίλιαν Βουδούρη’.

Franz Schubert (1797-1828):

Συμφωνία αρ.8 σε σι ελάσσονα, D.759 (‘Ημιτελής’)

I. Allegro moderato II. Andante con moto

Ο Σούμπερτ ξεκίνησε να συνθέτει από την ηλικία των 12 χρόνων, ενώ από την ενηλικίωσή του κι έπειτα επέδειξε μία απίστευτη παραγωγικότητα. Η ικανότητά του να γράφει απευθείας και με μεγάλη ταχύτητα στο χαρτί του επέτρεπε να συνθέτει με ιλιγγιώδεις ρυθμούς κάθε είδους μουσικής, όπως όπερες, οπερέτα, συμφωνίες, κοντσέρτα, λειτουργίες, χορωδιακά έργα, μουσική δωματίου, σονάτες, λίντερ κ.α. Ταυτόχρονα όμως αυτή του η ικανότητα τον είχε οδηγήσει στο να αμελήσει κάπως την οργάνωση και τη δομή στις συνθέσεις του, γεγονός που ασφαλώς είχε τη ρίζα του και στον ανέμελο χαρακτήρα του.

Μεγαλώνοντας όμως ο Σούμπερτ θέλησε να καταδείξει τη σοβαρότητα των προθέσεων του και παράλληλα να μοιάσει στο *ίνδαλμά του*, τον Μπετόβεν, γράφοντας και μία μεγάλη συμφωνία. Αφοσιώθηκε λοιπόν σε αυτό το σκοπό αποφασίζοντας να ακολουθήσει πιο οργανωμένα συνθετικά καλούπια, τιθασεύοντας κατά το μέτρο του δυνατού και το χαρακτήρα του. Οι πρώτες σχετικές απόπειρες περιλαμβάνουν δύο εγκαταλελειμμένες προσπάθειες να γραφτεί μία συμφωνία σε ρε μείζονα, καθώς και τη ‘Συμφωνία αρ.7’, την ενορχήστρωση της οποίας παράτησε στη μέση σχεδόν για να γράψει την όπερα ‘Αλφόνσο και Εστρέλλα’ και δεν επέστρεψε σε αυτή ποτέ. Λίγο πριν επιτύχει τελικά το σκοπό του με τη ‘Μεγάλη Συμφωνία σε ντο μείζονα’, είχε ξεκινήσει τη ‘Συμφωνία σε σι ελάσσονα’, που όμως έμελλε να μείνει και αυτή ανολοκλήρωτη και να γίνει γνωστή στους αιώνες με το όνομα ‘Ημιτελής Συμφωνία’.

Ο Σούμπερτ ξεκίνησε να τη γράφει το 1822, αλλά την παράτησε ενώ είχε ολοκληρώσει τα δύο πρώτα μέρη, χωρίς να επανέλθει σε αυτή μέχρι το τέλος της ζωής του. Ζώνεται μόνο το προσχέδιο ενός σημαντικού μέρους του σκέρτσου της, από το οποίο έχουν ενορχηστρωθεί τα πρώτα είκοσι μέτρα. Είναι πολύ πιθανόν η απόφαση να εγκαταλείψει αυτή τη σύνθεση να σχετίζεται με την προσβολή του από σύφιλη εκείνη ακριβώς την περίοδο. Δεν είναι απίθανο, για ένα χαρακτήρα εύθραυστο όπως ο Σούμπερτ, να ένιωσε αποστροφή για ένα έργο εμπνευσμένο από γεγονότα που του προκάλεσαν τόσο πόνο λόγω της αρρώστιας, η οποία είχε άλλωστε δυσάρεστες επιπτώσεις και στη γενικότερη συμπεριφορά του.

Η αυτόγραφη παρτιτούρα πέρασε στην κατοχή των στενών φίλων του Σούμπερτ και για άγνωστους λόγους έμεινε στο συρτάρι για περισσότερα από 40 χρόνια, παρόλο που ο Τύπος δεν σταματούσε να κάνει νύξεις σχετικά με την ύπαρξη αυτού του έργου. Τελικά η πρεμιέρα της δόθηκε το 1865 στη Βιέννη ενθουσιάζοντας το κοινό, ενώ σε συνδυασμό με τους διάφορους θρύλους που αναπτύχθηκαν γύρω της, κατέληξε να αποτελεί ένα από τα δημοφιλέστερα έργα όλων των εποχών. Πρόκειται για ένα ιδιοφυές έργο γεμάτο νεωτερισμούς, με το οποίο ο Σούμπερτ ρίχνει κατά κάποιο τρόπο την αυλαία στην κραταιά περίοδο του βιεννέζικου κλασικισμού και βαδίζει τα μονοπάτια του επερχόμενου ρομαντισμού. Είναι τόσο έντονα δραματικό και διάχυτο λυρισμό το έργο αυτό, που οδήγησε πολλούς ειδικούς στο να τη θεωρήσουν ως την πρώτη ρομαντική συμφωνία που γράφτηκε ποτέ.

Camille Saint-Saëns (1835-1921):

Dance bacchanale από την όπερα ‘Σαμψών και Δαλιδά’

Ο Σαιν-Σανς ανήκει στη σπάνια κατηγορία Γάλλων συνθετών που δεν έγιναν γνωστοί από τις επιτυχίες τους στο λυρικό θέατρο, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν έχει στο ενεργητικό του μία σημαντική σχετική εργογραφία, με 12 συνολικά όπερες. Κορωνίδα τους είναι σίγουρα η όπερα ‘Σαμψών και Δαλιδά’ που την έγραψε το 1877, με την πρεμιέρα της να γίνεται στη Βαϊμάρη, κάτι απολύτως ταιριαστό για ένα συνθέτη που είχε μελετήσει διεξοδικά τον Βάγκνερ και διατηρούσε φιλικές σχέσεις με τον Λιστ, τον οποίο μάλιστα επισκεπτόταν συχνά στην αναμφισβήτητη πρωτεύουσα του κινήματος των ‘προοδευτικών’ της Νέας Γερμανικής Σχολής. Ο Λιστ ήταν και αυτός που συνέβαλλε με τις γνωριμίες του στο να ανεβεί στη Γερμανία ένα έργο που είχε αρχικά απορριφθεί από όλα τα θέατρα στη Γαλλία.

Παρόλα αυτά το ύφος της τρίπρακτης αυτής όπερας είναι νεοκλασικό, με το συνθέτη να απογυμνώνει συναισθηματικά τη μουσική του και να κάνει συχνά αναφορές στον Χαίντελ και τον Μπαχ. Ταυτόχρονα διατηρεί πολλά στοιχεία του ορατορίου, όπως σκηνές που παρουσιάζονται μόνο μέσω αφήγησης, το ρόλο της χορωδίας που είναι ισάξιος των πρωταγωνιστών, ενώ φυσικά το λιμπρέτο βασίζεται στη γνωστή βιβλική ιστορία από το βιβλίο των Κριτών. Το μήνυμα του Σαιν-Σανς στους συμπατριώτες του είναι πως πρέπει να παραδειγματιστούν από τον Σαμψών που έχασε τη δύναμή του όταν απώλεσε την αγνότητά του και να προχωρήσουν σε εξυγίανση και μεταρρυθμίσεις μετά την καταστροφική ήττα τους στο γαλλοπρωσικό πόλεμο (1870-71). Με αυτό τον τρόπο προσπαθεί να αναπτέρωσει το ηθικό των συμπατριωτών του. Ο ‘Dance bacchanale’ είναι ένας οργιαστικός χορός με ρίζες στα ρωμαϊκά Bacchanalia, τις γιορτές καρναβαλιού προς τιμήν του Βάκχου. Στην όπερα ακούγεται κατά τη διάρκεια των εορτασμών των Φιλισταίων μπροστά στον τυφλωμένο και ταπεινωμένο Σαμψών, την ώρα που αυτός προσεύχεται και λίγο πριν γκρεμίσει το ναό. Ο Σαιν-Σανς χρησιμοποιεί στοιχεία από μουσική που είχε ακούσει σε παρόμοιες τελετές στο Αλγέρι, πετυχαίνοντας το επιθυμητό ανατολίτικο στοιχείο.

Camille Saint-Saëns (1835-1921):

Κοντσέρτο για πιάνο αρ.5, σε φα μείζονα, έργο 103
(‘Αιγυπτιακό’)

*I. Allegro animato II. Andante - Allegretto tranquillo – Andante
III. Molto allegro*

Το ‘Κοντσέρτο για πιάνο αρ.5’ γράφτηκε από τον Σαιν-Σανς το 1896 και είναι το τελευταίο που έγραψε ο σπουδαίος Γάλλος συνθέτης για το αγαπημένο του όργανο. Το ερμήνευσε ο ίδιος στην πρεμιέρα του στη Salle Pleyel γιορτάζοντας με αυτό τον τρόπο την επέτειο 50 χρόνων από την πρώτη του παρουσία εκεί. Το έργο έχει γίνει γνωστό ως ‘Αιγυπτιακό’ γιατί ο Σαιν-Σανς το έγραψε κατά τη διάρκεια των χειμερινών διακοπών του στην Αίγυπτο και συγκεκριμένα στο Ναό του Λούξορ, αλλά και εξαιτίας των πλούσιων επιρροών του από τη μουσική της Μέσης Ανατολής. Το έργο βέβαια δεν έχει αναφορές μόνο στη μουσική παράδοση αυτής της περιοχής του κόσμου, αλλά βρίσκουμε και ιαπωνικές και ισπανικές επιρροές, αφού ο συνθέτης επιχειρεί εδώ ένα μουσικό ταξίδι με πλοίο, σύμφωνα με τα λεγόμενά του. Γι’ αυτό και η δομή του έχει περισσότερο περιγραφικό χαρακτήρα και δεν ακολουθεί πιστά τα κλασικά πρότυπα.

Το κοντσέρτο αποτελείται από τρία μέρη ξεκινώντας με ένα Allegro animato, όπου κυριαρχεί η εναλλαγή δύο μελωδικών θεμάτων που περιπλέκονται διαρκώς. Το πρώτο είναι απλό και ευγενικό και εισάγεται από το πιάνο ύστερα από μία σύντομη εισαγωγή των ξύλινων πνευστών. Το δεύτερο είναι μελαγχολικό και δημιουργεί μία πιο δραματική ατμόσφαιρα πριν κλείσει το μέρος γαλήνια.

Το β’ μέρος έχει πιο εξωτικούς ήχους, όπως ένα παραδοσιακό αιγυπτιακό τραγούδι που άκουσε ο Σαιν-Σανς στην είσοδο του Ναού του Λούξορ και ενσωμάτωσε τη μελωδία του στο κοντσέρτο, καθώς και ένα ερωτικό τραγούδι από την περιοχή της Νουβίας, στα οποία προσθέτει ήχους από άλλα ταξίδια του δημιουργώντας ένα πολυεθνικό ψηφιδωτό μελωδιών και ηχοχρωμάτων. Έτσι δημιουργεί εικόνες από αυτά τα ταξίδια, όπου δεσπόζει πάντως η αγαπημένη του Αίγυπτος και κυριαρχεί μία ρομαντική διάθεση μέσα από ένα θέμα που εμφανίζεται στη μέση αυτού του μέρους.

Το φινάλε είναι πιο κοντά στα εκφραστικά δυτικά πρότυπα και είναι ιδιαίτερα απαιτητικό δεξιολογικά. Ξεκινά με τους θορύβους από τις έλικες των πλοίων στο ξεκίνημα του ταξιδιού και με αισιόδοξη διάθεση, όμως στην πορεία η ένταση μεγαλώνει, από το πιάνο αρχικά και ακολουθεί θαλασσοταραχή. Οι διάλογοι του πιάνου με την ορχήστρα είναι δραματικοί και εντείνονται διαρκώς, ώσπου καταλήγουν σε μία θριαμβευτική ολοκλήρωση.

Νίκος Κυριακού

Ο Philippe Forget είναι αναγνωρισμένος μαέστρος, διευθυντής χορωδιών, αλλά και συνθέτης.

Πραγματοποίησε το ντεμπούτο του, ενώ σπούδαζε ακόμη, με τον Philippe Cambreling και στη Βουδαπέστη με τον Wolfgang Harrer. Στη συνέχεια συμμετείχε στις παραγωγές του James Conlon με την Όπερα της Βαστίλης για δύο σεζόν.

Διευθύνει κάθε χρόνο την Εθνική Όπερα της Λυών, ενώ έχει εμφανιστεί σε αίθουσες όπως Athenee Theatre, Rouen’s Opera και Besancon’s Opera-Theatre. Πρόσφατα έχει προσκληθεί να διευθύνει την Campinas Symphony Orchestra στη Βραζιλία, την Orchester National de Lorraine και την Orchester National de Lyon.

Ως συνθέτης και αρχιμουσικός, ο Philippe Forget δημιούργησε την «Awatsihu», μία παιδική όπερα με τη χορωδία Solistes de Lyon/Bernard Tétu. Συνέθεσε και τη μουσική και το λιμπρέτο και βραβεύτηκε από το Ίδρυμα Beaumarchais. Το 2011 διηύθυνε το Μπαλέτο της Εθνικής Όπερας του Μπορντώ στον *Μεσσία* του Χέντελ, σε χορογραφία του Mauricio Wainrot. Το 2012 η όπερα-δωματίου του *Μάκβεθ*, παρουσιάστηκε από την Compagnie de l’Opéra Théâtre και τους σολίστ της Εθνικής Ορχήστρας της Λυών.

Ο Philippe Forget υπηρέτησε την Καμεράτα της Βουργουνδίας ως αναπληρωτής μαέστρος, ενώ διορίστηκε μόνιμος προσκεκλημένος μαέστρος στην Περιφερειακή Ορχήστρα της Bayonne Cote Basque, όπου διηύθυνε πολλές συμφωνικές παραγωγές.

Υπήρξε βοηθός των James Conlon, Kazushi Ono, Johannes Debus, Gerard Korsten και Stefano Montanari.

Ο Philippe Forget έχει ιδιαίτερη σχέση με το ρεπερτόριο της γαλλικής μουσικής και συχνά διευθύνει έργα των Ravel, Debussy, Milhaud, Poulenc, Berlioz, Bizet, Fauré, αλλά και των Sauguet, Duruflé, Pierné, Emmanuel, Jolivet και Le Flem. Επίσης παρουσιάζει σύγχρονα έργα των Greif, Combier, Fénelon, Hersant και Connesson.

Η σταδιοδρομία του περιλαμβάνει επίσης συμμετοχές σε διάφορα φεστιβάλ, στη Γαλλία και το εξωτερικό, καθώς και εκπομπές σε ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς σε Λίβανο και Βραζιλία.

Philippe Forget
διεύθυνση ορχήστρας

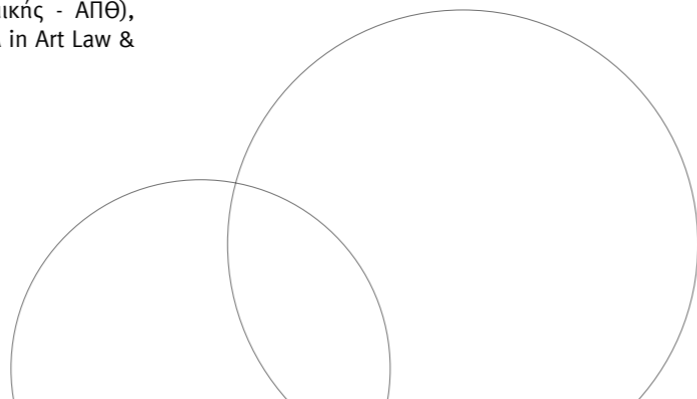
Γεννημένη στη Θεσσαλονίκη, σπούδασε πιάνο στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης (τάξεις Νόρας Λουκίδου & Τζένης Σημηριώτη). Μετά την αποφοίτηση της, συνέχισε τις σπουδές της δίπλα στον Bernard Ringeissen (Παρίσι). Η σπουδή της κοντά στον μεγάλο αυτόν Γάλλο πιανίστα της άνοιξε, μεταξύ άλλων, τους ορίζοντες της γαλλικής μουσικής, στην μελέτη της οποίας αφοσιώθηκε, δημιουργώντας ένα μεγάλο ρεπερτόριο έργων για σόλο πιάνο και μουσικής δωματίου. Ήδη από τα χρόνια των σπουδών της η Μαριλένα Λιακοπούλου στράφηκε με ζωηρό ενδιαφέρον στη μουσική δωματίου. Γνωστή στο ελληνικό κοινό από τις συχνές εμφανίσεις της σε ρεσιτάλ και ως σολίστ με ορχήστρες, ακολουθεί μια πλούσια καριέρα στο χώρο της μουσικής δωματίου διεθνώς, συμπράττοντας με εξέχοντες καλλιτέχνες από όλο τον κόσμο. Το ρεπερτόριο της καλύπτει μια ευρεία γκάμα έργων για σόλο πιάνο, κονσέρτων και έργων μουσικής δωματίου από το μπαρόκ μέχρι τις τελευταίες ελληνικές και διεθνείς δημιουργίες. Πρόσφατα, εμφανίστηκε σε μια σειρά συναυλιών στη Ν. Γαλλία, υπό τον τίτλο "Hμέρες Vincent d'Indy", ερμηνεύοντας σχεδόν το σύνολο των πιανιστικών έργων του ξεχασμένου αυτού σπουδαίου Γάλλου συνθέτη, αποσπώντας διθυραμβικές κριτικές. Είναι ιδρυτικό μέλος του Τρίο Θεσσαλονίκης, με το οποίο εμφανίζεται αδιάκοπα από το 1994. Από το 1991 παίζει ως Α' κορυφαία στο πιάνο στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Υπακούοντας σε μια βαθύτερη ανάγκη πειραματισμού σε σχέση με τις πηγές της μουσικής, έπαιξε για αρκετά χρόνια την βάρβιτο στο συγκρότημα αρχαίας ελληνικής μουσικής «Ορφέα Αρμονία».

Παράλληλα με τη μουσική σταδιοδρομία της, η Μαριλένα Λιακοπούλου ακολούθησε νομικές σπουδές (πτυχίο Νομικής - ΑΠΘ), με μεταπτυχιακό δίπλωμα στο Δίκαιο της Τέχνης (MA in Art Law & Economy - IHU)

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΠΙΑΝΟ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959, έως και σήμερα.

Πολλές σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ και Γεώργιο Βράνο. Σημερινή διευθύντρια της Κ.Ο.Θ., η πρώτη γυναίκα στη σχετική θέση, είναι η αρχιμουσικός Ζωή Τσόκανου, ενώ το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δέκα μουσικούς.

Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα, ενώ το φάσμα των δραστηριοτήτων της περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο πλαίσιο μουσικών ειδών, όπως παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, συνοδεία βωβού κινηματογράφου και συναυλίες συμφωνικού ροκ.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται από την Κ.Ο.Θ. στον εκπαιδευτικό της χαρακτήρα, όπου αναπτύσσει ποικίλες δράσεις για παιδιά κάθε ηλικίας, ενώ υποδέχεται κάθε χρόνο μεγάλο αριθμό φοιτητών και μαθητών δωρεάν στις συναυλίες της.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού της ρόλου η ορχήστρα πραγματοποιεί συχνά ανοιχτές συναυλίες για το κοινό και εκδηλώσεις για την ενίσχυση κοινωφελών ιδρυμάτων, ενώ επισκέπτεται συστηματικά νοσοκομεία, ιδρύματα, ορφανοτροφεία, φυλακές, κέντρα απεξάρτησης κτλ.

Η Κ.Ο.Θ. βοηθά ουσιαστικά τους νέους Έλληνες μουσικούς, μέσω διαγωνισμών για νέους καλλιτέχνες ή εργαστηρίων που πραγματοποιούνται σε μουσικά σχολεία, ενώ προωθεί συστηματικά τη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία με πολλές

πρώτες εκτελέσεις έργων Ελλήνων συνθετών.

Η έντονη δισκογραφική της δραστηριότητα περιλαμβάνει ηχογραφήσεις με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS, που έχουν βραβευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό και αποσπών διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων καλλιτεχνών διεθνούς ακτινοβολίας, όπως L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Rostropovich, M. Maisky, M. Nyman, Y. Talmi, D.D. Bridgewater, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, P. Gallois, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος, Δ. Σγούρος, Κ. Κατσαρής, Ε. Καραϊνδρου κ.ά.

Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη, η Κ.Ο.Θ. επισκέπτεται συχνά πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, ενώ έχει εμφανιστεί σε όλο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει εμφανίσεις της σε Κύπρο, Μασσαλία, Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Μόναχο.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

A' ΒΙΟΛΙΑ
Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμόγλου
Κορυφαίοι A'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης
Tutti
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφίνοπούλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος

B' ΒΙΟΛΙΑ
Κορυφαίοι A'
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι B'
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ
Tutti
Μίμης Τοπσιδής
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Ίγνα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ
Κορυφαίοι A'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι B'
Αντώνης Πορίνης
Αλεξάνδρα Βόλτσι
Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μπτροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφίνοπούλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ
Κορυφαίοι A'
Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης
Κορυφαίοι B'
Λίλα Μανώλα
Tutti
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ
Κορυφαίοι A'
Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι B'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ
Κορυφαίοι A'
Νικόλαος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι B'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
Tutti
Νίκος Κουκίης

ΟΜΠΟΕ
Κορυφαίοι A'
Δημήτρης Καλαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι B'
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ
Κορυφαίοι A'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
Κορυφαίοι B'
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ
Κορυφαίοι A'
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Κορυφαίοι B'
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαρίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ
Κορυφαίοι A'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι B'
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης

ΤΡΟΜΠΕΤΣ
Κορυφαίοι A'
Γρηγόρης Νέτσικας
Κορυφαίοι B'
Γιώργος Λασκαριδής
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Κορυφαίοι A'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
Κορυφαίοι B'
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
Tutti
Ευάγγελος Μπαλάς

ΤΟΥΜΠΑ
Κορυφαίοι B'
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ
Κορυφαίοι A'
Δημήτρης Βίττες
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ
Κορυφαίοι A'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ
Κορυφαίοι A'
Μαριλένα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.
Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Έφορος Κ.Ο.Θ.
Δημοσθένης Φωτιάδης

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Μότσαρτ και Μπρούκνερ

Παρασκευή, 7 Φεβρουαρίου 2020 | ώρα 21:00
Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

Διεύθυνση ορχήστρας: Ζωή Τσόκανου
Κλαρινέτο: Wenzel Fuchs

Πρόγραμμα:

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (1756-1791):
Κοντσέρτο για κλαρινέτο σε λα μείζονα, Κ.622
Άντον Μπρούκνερ (1824-1896):
Συμφωνία αρ.3 σε ρε ελάσσονα, WAB 103 (εκδοχή 1889)

Η ΚΟΘ υποδέχεται τον πολυβραβευμένο Αυστριακό σολίστα Wenzel Fuchs, πρώτο κλαρινέτο της Φιλαρμονικής του Βερολίνου, ο οποίος έχει διακριθεί στην ερμηνεία του πιθανότατα ωραιότερου κοντσέρτου για κλαρινέτο που έχει γραφτεί ποτέ. Ένας ακόμη σπουδαίος Αυστριακός συνθέτης, ο Μπρούκνερ, συμπληρώνει το πρόγραμμα της συναυλίας, με την μεγαλοπρεπή 'Τρίτη Συμφωνία' του, που είναι αφιερωμένη στον Ρίχαρντ Βάγκνερ και αποπνέει όλη τη γοητεία της ρομαντικής περιόδου.

Αρχαία Ελληνική μουσική

Σάββατο 1 Φεβρουαρίου 2020, ώρα 19:00
Κυριακή, 2 Φεβρουαρίου 2020, ώρα 12:00
Αίθουσα ΚΟΘ 'Σόλων Μιχαηλίδης'

Σύνολο Ορφέα Αρμονία
Πολυμελές μουσικοερευνητικό σύνολο αρχαίας ελληνικής μουσικής

Συναυλία στο πλαίσιο της επετείου των 2.500 χρόνων από τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας και τη Μάχη των Θερμοπυλών με σωζόμενα μουσικά αποσπάσματα της αρχαίας ελληνικής μουσικής, πιστά αντίγραφα των αρχαίων μουσικών οργάνων και ερμηνείες τραγουδιών στα αρχαία ελληνικά.

MEDITERRANEAN PALACE
GRAND HOTEL PALACE

Επίσημοι Χορηγοί Φιλοξενίας ΚΟΘ

THE
LUXURY
HOTELS

WE
LOVE
GENIUS
MUSIC

Ludwig van Beethoven

4 FREELANCE

Mediterranean Palace / 3, Salaminos & Karatassou str. 54626 Thessaloniki
Grand Hotel Palace / 305, Monastiriou str. 54628 Thessaloniki

www.theluxuryhotels.gr